

LÄHEMAD ÜRITUSED

ESAS-i juhatus soovib kõigile ilusat suve jätku ja loodab jälle kohtuda seltsi liikmetega suvekoolis või septembrikuu seltsipäeval.

Laupäeval, 5. ja pühapäeval, 6. augustil – ESAS-i suvekool Lagedil, Tartu spordiveteranide suvekodus. Juba viiendat korda kogunetakse Peipsi rannale tarkust koguma ja pead tuulutama. Seekordse suvekooli kavas on selgemaks rääkida spordikronoloogia koostamise probleemid. Teemat lahkavaid koolitunde juhatavad Rein Järva ja Tiit Lääne. Diskuteerima ootame teisigi spordispetsialiste, oma ala tundjaid. Loomulikult on ka kõigil suvekoolist osavõtjatel võimalus ja lausa palve oma mõtted välja öelda.

Suvekoolist osavõtmiseks on vajalik hiljemalt 1. augustiks registreeruda osavõtumaksu 50 (päev a' 25) krooni tasumisega Eesti Spordiajaloo Seltsi arveldusarvele nr. 10152001602002 Eesti Ühispanka (kood 401). Tallinna osakonna liikmed saavad selle maksta ka oma osakonna laekurile. Ka võib jätta (või kulleriga saata) oma osavõtusoov ja seda kinnitav rahatäht Eesti Spordimuuseumi (Tartu, Rüütli 15) seltsi esimehe Enn Mainla (tel. 7300754, 56497632) kätte või tema nimele kinnises ümbrikus muuseumi valvelauda.

Osavõtumaksu tasunutele kindlustatakse majutus (kaasa tuleb võtta oma voodipesu, jahedama ilma puhul ei tee paha lisatekk; kuna voodikohtade arv on piiratud, siis võib juhtuda, et hiljem registreerunutel tuleb leppida madratsiga põrandal või võtta kaasa oma telk), toitlustamine (õhtu- ja hommikusöök ning kaks lõunat) ja tasutakse kohalesõidu kulud (avalduse alusel bussipiletite esitamisel või eraauto puhul kaugusele vastava bensiniitšeki lisamisel, kusjuures täishind eeldab reeglina autos vähemalt kolme kaasreisijat, milleks Tallinna osakonna liikmetel palutakse hiljemalt augusti esimestel päevadel võtta kontakti oma osakonna juhatusega ja tartlastel jt. lõunapoolt sõitjatel juhatusega Spordimuuseumis, kes korraldavad reisiseltskondade komplekteerimist).

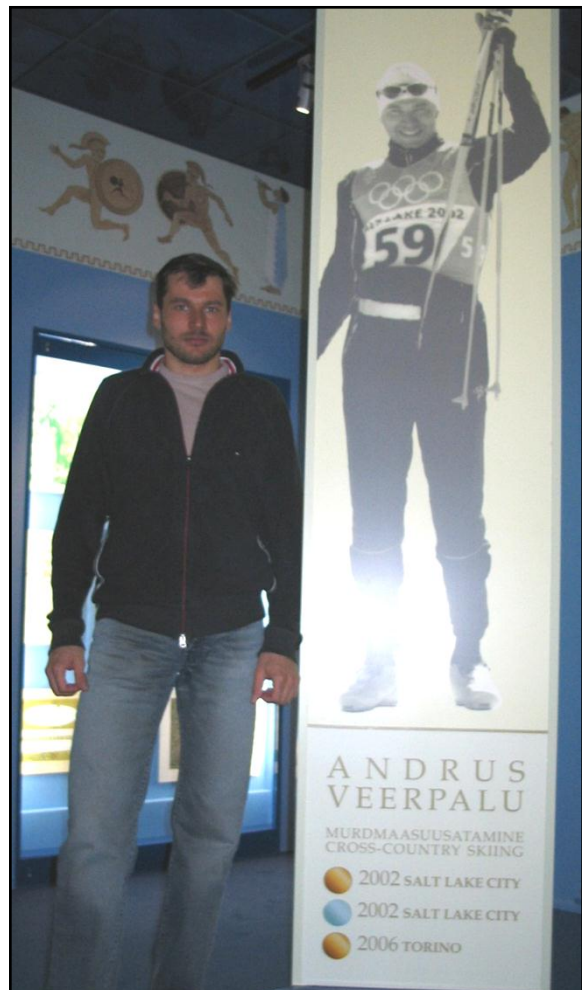
Saabumine Lagedile Tartu spordiveteranide suvekodusse on 5. augustil 11.00–12.00. Kohapeal teatatakse täpsem ajakava, milles loomulikult on jäetud koolitundide kõrval aega ka sportlikuks lõõgastuseks ja karastamiseks Peipsi voogudes. Koduteele on planeeritud asuda pühapäeval kella 17 paiku.

Kolmapäeval, 6. septembril – ESASi seltsipäev Eesti Spordimuuseumis, kuhu on külaliseks oodata maadlusmeistrit **Meinhard Niglast** rääkima oma maadleja- ja treeneriteest.

NB! NB! NB! Teatajas ilmunud informatsiooni seltsi ürituste kohta palume võtta osalemise kutsena, sest postikulude kokkuhoiu vajaduse tõttu ei pruugi iga ürituse kohta eraldi kutset järgneda.

KROONIKA

KOLM KULDA KORRAGA

Kristina Šmigun ja Andrus Veerpalu oma sammaste juures Eesti Spordimuuseumi olümpiasaalis

Kõigil, kellel polnud võimalik minna Torino olümpiakangelasi tervitama ning oma silmaga neid vaatama medalitega kaelas, said aprillis Eesti Spordimuuseumis rahulikus õhkkonnas uudistada nende raske töö vilja – kolme kuldset olümpiamedalit.

Kristina Šmigun võitis Torinost kuldmedalid murdmaasuusatamises 10 km klassikalises tehnikas ja 7,5+7,5 suusavahetusega sõidus. Selle saavutusega sai ta esimeseks Eesti naissportlaseks, kes taliolümpiamängudel üldse medali on võitnud ja liiatigi koguni kaks kulda korraga.

Andrus Veerpalu võitis Torino talimängudel kuldmedali 15 km murdmaasuusatamises klassikalises tehnikas korrates 2002. aasta Salt Lake City saavutust. Andrus Veerpalu on ainus Eesti sportlane, kes on olümpiamängudelt 3 medalit (lisaks ülalmainitutele ka hõbemedal 50 km distantsilt Salt Lake City's) võitnud.

VAATLUSE ALL KÄSIPALL

Rein Järva

ESAS-i seltsipäeval Tallinna Matkamajas 5. aprillil sai kuulda Enno Karrisoo ettekannet “Eesti käsipallimeistrivõistluste arengulugu”.

Enno Karrisoo Tallinna Matkamajas

Eesti käsipalli sünniaastat ei ole õieti ametlikult dateeritud, kuid peagi teeb seda Enno Karrisoo, kes on juba alustanud käsipalli ajaloo raamatu jaoks materjalide kogumist ja käsikirja koostamist. Meil on õnn elada temaga, kui tänapäevase käsipalli “isaga” Eestis koos, sest spordiala praeguses formaadis on meil veel suhteliselt noor, vaid 45-aastane. Väravpalli (tollase nimetuse järgi) mängiti Eestis ka varem. Tegu oli üle suure jalgpalliväljaku mängitava mänguga 11 : 11 vastu. Selle mängu tõid Eestisse sisse sakslased 1942. aastal. Meil Eestis olid selle spordiala pioneerid spordiseltsi Estonia käsipallimängijad. Peale sõda kümnekonnaks aastaks jäi spordiala unustusse, kuni 1955. aastal peeti esimesed üleliidulised linnadevahelised võistlused.

1950ndate aastate lõpus peeti suures väravpallis ka Eesti meistrivõistlused. 1961. aastal alustati juba Eesti meistrivõistlustega 7 : 7 väravpallis, tänapäevases mõistes käsipallis.

Kõigest sellest oli juttu 5. aprillil Tallinna Matkamajas peetud seltsi teemapäeval – Eesti meistrivõistluste arengulugu. Enno Karrisoo, kes liitus meie seltsiga 2005. aasta sügisel, tegi sellest põhiettekanne, mida vürtsitas vahepaladega käsipallurite imelikest juhtumitest. Päeva aitas sisustada teinegi käsipalli pioneer Eestis, Jüri Tapper, kes avaldas ka soovi meie Seltsiga liituda.

Lõpuks on heameel tõdeda, et praegu on see pallimänguala Eestis tõusulainel.

MAGUS PÄEV SPORDIMUUSEUMIS

Laste joonistusvõistlus teemal "Torino olümpiaraamatu esikaas" toimus Eesti Spordimuuseumis 26. jaanuarist 26. veebruarini näituse "Vaimuvara võim" raames ning ühtekokku laekus võistlusele 334 tööd. Enim töid joonistasid lasteaialapsed ning nooremad kooliõpilased. 6. märtsil valis võistluse žürii välja erinevate vanuserühmade võitjad ning üldvõitja, kelle töö trükiti ära Eesti Olümpiakomitee ametlikus Torino olümpiaraamatus. Lisaks üldvõitja Marii Jakobsoni tööle leiavad lugejad 23. märtsil poelettidele jõudnud raamatust ka eelkooliealiste vanuserühmas teiseks jäänud Sandra Luige pildi. Sandra pilti iseloomustas žürii arvates erakordne võitjaloomuse tabamine.

6. aprillil tehti spordimuuseumis joonistusvõistlusest kokkuvõtteid ning võitjatele olid auhindu tulnud üle andma Torino olümpiavõitjad Kristina Šmigun ja Andrus Veerpalu ning Eesti Olümpiakadeemia president Neinar Seli.

Andrus Veerpalu ja Kristina Šmigun noorte "kunstnikega" tordi ümber

Üritusele olid kogunenud nii eri vanuserühmade 13 võitjat, nende vanemad ja vanavanemad, õed-vennad ning sõbrad-tuttavad. Kohale saabunud olümpiavõitjad lisasid sära nii laste kui nende saatjate silmisse. Kõik võitjad said Neinar Selilt tänukirja, Andrus Veerpalult raamatu ning Kristina Šmigunilt suure kommikoti ning tugeva kallistuse.

JUTUKS SPORDI(AJA)KIRJANDUS

Daimar Lell

7. aprillil toimus Eesti Spordimuuseumi XVIII konverents, kus seekord olid arutluse all sporditeemalised väljaanded – nii ajakirjandus kui spordikirjandus laiemalt.

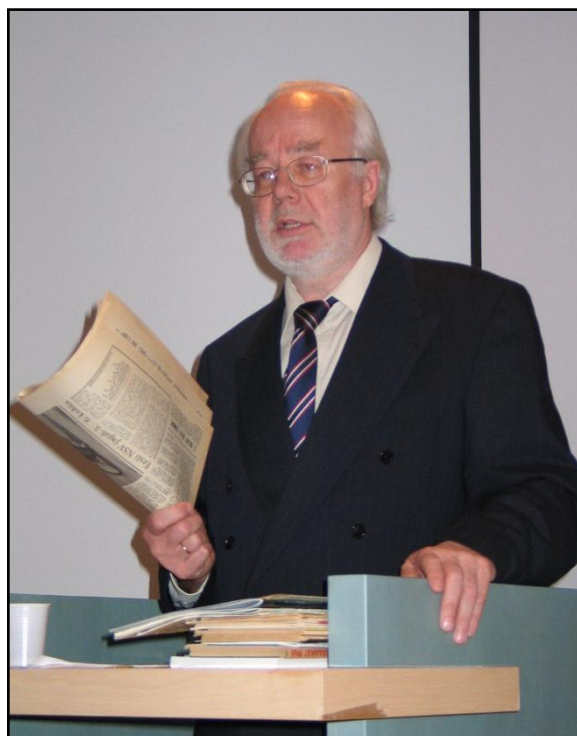
Näituse “Vaimuvara võim” ja konverentsi ettevalmistamise ning läbiviimise põhiraskust kandnud Eesti Spordimuuseumi teadussekretär Kalle Voolaid andmas intervjuud Eesti Raadio reporterile Erik Lillole

Mitmetes ettekannetes (Valdur Tamming, Rein Järva) olid kriitikat tänasel päeval spordist kirjutavate inimeste pinnapealsuse, spordiajaloo mittetundmise ning keelekasutuse suhtes. Ka tõdeti (Henn Voolaid), et tänapäevaste kirjutiste rõhuasetused on aastakümnete tagusega võrreldes muutunud. Tulemused ja ajakirjanduslik analüüs on vajunud tahaplaanile ning esiplaanile on tõusnud hoopis sportlaste palgad, isiklik elu, sponsorite otsingud jne. Ajalehtede esikaanele ei pääse sportlane tihti enam mitte tulemuse, vaid õnnetuse,

õnnestunud sponsorlepingu vmt tõttu. Kriitikat pälvis ka võidujooks olümpiaraamatute väljaandmisel, samuti asjaolu, et ei suudeta ühe, aga siis tõesti hea raamatuga piirduda.

Valdur Tamming

Henn Voolaid

Aune Anton

Priit Rajalo

Eesti Spordiajaloo Seltsi Tallinna osakonna juhi Rein Järva ettekanne oli pühendatud praeguse "Eesti Päevalehe" vaheleheena ilmuva "Spordilehe" ja tema eelkäija "Eesti Spordilehe" võrdlevale analüüsile. Järva nentis, et tõsised spordihuvilised ja spordiajaloolased praegust "Spordilehte" küll pole tahtnud. Varasemaga võrreldes on leht muutunud pinnapealseks ja meelelahutuslikuks, kadunud on mitmed nii spordiajalugu, noortesporti jt teemasid kajastavad rubriigid.

"Postimehe" uudistetoimetuse juhataja kt Priit Rajalo selgitas aga miks ühest kirjutatakse, teisest aga mitte. Rajalo sõnul paneb paljuski asja paika raha, ka endise "Eesti Spordilehe" ilmumine lõppes lugejate puuduse tõttu ning et tänapäeval ootavad lugejad emotsioonide edasiandmist, mitte aga pikki analüüse ja arutlusi. Inimesi, keda spordis peale emotsiooni ja ka kõmu midagi muud huvitab, jääb üha vähemaks ning nendele oma väljaande väljaandmine pole väikeses Eestis lihtsalt majanduslikult mõeldav.

Kiidusõnu pälvisid konverentsil Eesti Raadio ja Eesti Televisiooni tegemised, ajakirjanikest tõsteti esile raadioajakirjanikke Erik Lillot ja Tarmo Tiislerit ning Priit Pulleritsu "Postimehest".

Eesti Spordimuuseumi 18. konverents oli osaks muuseumi olümpiateemalisest spordiraamatutele ja -ajakirjandusele pühendatud projektist "Vaimuvara võim".

Sama projekti raames valmis ka väljapanek, mis kevadtalvel tutvustas erinevatel aegadel Eesti spordimaastikku ning inimeste mõttemaailma kujundanud eestikeelseid spordiraamatuid.

KAKS LOENGUT SOOME SPORDIAJALOOST

17. ja 18. aprillil oli huvilistel võimalik kuulata Tartu Ülikooli Kehakultuuriteaduskonna auditooriumis Soome sporditeadlase Joukko Kokkoneni avalikke loenguid. Esimesel päeval oli teemaks "150 aastat organiseeritud spordielu Soomes. Soome spordiajaloo põhijooned ja Eesti–Soome spordisuhete kujunemine." ja teisel "Oopium rahvale? – Sport ja natsionalism Soome ning Eesti vaatevinklist."

Joukko Kokkonen rääkis üsna ladusas eesti keeles meie põhjanaabrite spordi olulisematest momentidest alates esimese spordiseltsi rajamisest 1856. aastal. Ka andis ta põhjaliku ülevaate kahe naabri spordisuhete kujunemisest, kus tõsi küll, esialgu olime enamasti õpipoisi rollis. Samuti lahkas ettekandja väga huvitavalt spordi ja natsionalismi vahekordi meie maade spordiliikumises. Ta tõi esile spordi suurt rolli rahvusliku eneseusu tõstmisel.

Loota on, et aasta pärast on Joukko Kokkonen jälle Tartus – siis juba muidugi teiste teemadega.

NÄITUS ÜLIÕPILASSPORDIST

19. aprillist oli kuu aja jooksul spordimuuseumi keldrigaleriis 22. SELL-i mängude ürituste raames näitus "Sportivad tudengid". Näitusel sai näha üliõpilasspordi ajalugu ja arengut läbi aastakümnete. Eraldi oli kajastatud osalemine universiaadidel, kus viimastel aastatel on võidetud mitmeid medaleid.

Loomulikult oli põhirõhk pandud SELL-i mängude kajastamisele läbi aastakümnete. Teatavasti on Eesti Akadeemilise Spordiklubi poolt 1923. aastal algatatud SELL-i mängud Soome, Eesti, Läti ja Leedu üliõpilas-organisatsioonide spordimängud, mis on omalaadsed kogu maailmas. Kuigi nõukogude okupatsioon katkestas mängude korraldamise pikkadeks aastateks, suudeti ometi tänu EASL-i ja eriti Valter Lengi initsiatiivile mängude korraldamine taastada ja 1998. aastal korraldasid tartlased taas SELL-i mängu.

Tänaseks on SELL-i mängudest kujunenud juba rahvusvaheliselt tunnustatud üliõpilaste spordi suurüritus, kus kolme Balti riigi ja Soome üliõpilassportlaste kõrval on osalejate hulgas järjest rohkem riike kogu maailmast.

MITTE AINULT JALGPALLIST

20. aprillil oli Eesti Spordimuuseumis külas jalgpalli-inimene Aivar Pohlak, kes rääkis teemal "Minu spordifilosoofia". Külalise emotsionaalne etteaste ja kahtlemata nii mõneski mõttes tavapärasest erinev vaatenurk elule ning spordile pani publiku kaasa mõtlema ja kutsus esile elava arutelu.

*Aivar Pohlak esinemas
Eesti Spordimuuseumi
raamatukogusaalis*

KÜLALISED LURICHI KLUBIST

Daimar Lell

20. aprillil külastas Eesti Spordimuuseumi Lurichi-nimelise spordiklubi delegatsioon Berliinist, eesotsas klubi juhi Karin Gülpeniga.

Saksa külaliste Eesti-visiidi peamiseks eesmärgiks oli osalemine Georg Lurichi 130. aastapäeva pidustustel maadluskangelase sünnikohas Väike-Maarjas, kuid aega leiti ka Tartu ja spordimuuseumi külastamiseks.

Külalised tutvusid põhjalikult muuseumi ekspositsiooniga, eriti aga loomulikult Georg Lurichit ja Eesti raskejõustiku ajalugu tutvustava materjaliga. Ühises vestlusingis muuseumi juhtkonnaga arutleti ka edasiste koostöövõimaluste üle ja leiti, et juba 2003. aastal alguse saanud kahepoolsete kontaktide jätkumine oleks kasulik mõlemale osapoolale. Karin Gülpen kinnitas, et kuigi nende klubi kannab Lurichi nime suure uhkusega, ei teata Berliinis meie jõumehe elust ja tegevusest siiski piisavalt palju. Spordimuuseumi töötajad omalt poolt andsid aga nõusoleku täiendada Saksa klubi kodulehekülge www.lurich.de põhjaliku Georg Lurichit tutvustava materjaliga.

Georg Lurichi nime kandva spordiklubi asutasid 1902. aastal Berliinis raskejõustikuhuvilised saksa töölisnoored. Klubi etteotsa asus nende vanem kolleeg, enesele juba tuntust kogunud maadleja ja tõstja Leopold Jaenicke, nime valikut põhjendati aga vaimustumisega eesti soost vägilase tegudest, sportlikust eeskujust ja isikuomadustest. Karin Gülpeni kinnitusel loodeti sellise nime abil ühtlasi selgelt eristuda muudest, rohkem "saksa" seltsidest. On teada, et Georg Lurich osales esialgu agaralt uue klubi tegevuses, juhendades klubiliikmete treeninguid ja ta olevat olnud nende oskustest kõrges arvamises. Lisaks toetas eesti soost jõumees noort klubi ka materiaalselt, annetades muuhulgas 200 kuldmünti uute tõstevahendite soetamiseks.

Täna tegutseb Berliini Kreuzbergi linnaosas asuv Sport-Club Lurich 02 tüüpilise linnaosaklubina. Peamiseks tegutsemissihiks on tervisespordi ja vaba aja veetmise võimaluste pakkumine.

IGA PAUK PIHTA!

Daimar Lell

Sellise pealkirja all avati 26. aprillil Eesti Spordimuuseumis Eesti Laskurliidu 75. ja laskespordi 80. juubelit tähistav näitus. Avamise tegi eriliseks maailma laskespordi ühe kaalukamaid auhinna – Argentiina Karika taas Eestisse jõudmine.

Argentina Karika vastuvõttuseremooniale Tartu Raekoja platsil oli kogunenud hulgaliselt endisi ja praegusi laskureid, kaitseväge ja kaitseliidu esindajaid ning linnarahvast ja külalisi. Ürituse juhatasid sisse piirivalve orkester ning nooremleitnant Madis Milling, kes tutvustas rahvale Eesti laskespordi ajalugu ning ka Argentina Karika lugu. Veidi pärast poolt viit saabus lahtise sõjaväedžiibiga Raekoja platsile Argentina Karikas, saatjaks jahilaskmise maailmameister Peeter Vehm. Auto peatus Raekoja trepi ees, kus Eesti Laskurliidu tegevdirektor Meelis Loit ning asepresident Tiit Tammsaar karika rahvale vaatamiseks postamendile asetasid. Seejärel pidas lühikese tervituskõne

ning andis karika sümbolsealt Tartu linnale üle Tiit Tammsaar. Linna poolt vastas abilinnapea Jüri Sasi, kes omakorda karika Eesti Spordimuuseumile näitusele viimiseks edasi andis. Karikas tõsteti uuesti autosse. Peeter Vehmi kõrval võttis saatjana koha sisse ka jahilaskurist Euroopa meister Urmas Saaliste. Orkestrihelide saatel liiguti ühises rongkäigus mööda Rüütli tänavat spordimuuseumini. Enne näitusevitriini jõudmist tehti laskuritest koos karikaga ühispilt ning seejärel tervitas karikat ja seda saatnud rahvahulka spordimuuseumi direktor Mati Tolmoff. Seejärel viidi karikas näitusesaali.

Argentiina karikas Urmas Saaliste ja Peeter Vehmi vahel Raekoja platsil. Auto taga sammub Tiit Tammsaar.

Laskurid ühispildil koos Argentiina Karikaga. Esiplaanil 3-kordsed maailmameistrid Matti Jõgi ja Inna Rose.

Spordimuuseumi uksest kannavad karika sisse arendusdirektor Daimar Lell ja teadussekretär Kalle Voolaid

Kindral Aleksander Einseln kõnelemas näituse avamisel, tagaplaanil (vasakult) Meelis Loit, Mati Mark ja Tiit Tammsaar

Näituse "Iga pauk pihta!" avamiseks andis ürituse "ülemjuhataja" Madis Milling sõna Tiit Tammsaarele. Tiit Tammsaarele järgnes Eesti Laskurliidu endise presidendi kindral Aleksander Einselni tervitus, milles ta meenutas isiklikke mälestusi Argentina Karika vastuvõtust 1930. aastate lõpul, kui Eesti

vabapüssi meeskond selle 2 korral võitis. Kindral Einseln meenutas ka tööd laskurliidus ning soovis jõudu tänastele tegijatele. Eesti Laskurliidu peasekretär Mati Mark tänas omaltpoolt näituse tegijaid ning selle tegemisele kaasaaitajaid. Samuti avaldas ta lootust, et Eesti laskesport suudab tulevikus taas maailma tippu murda ning et muuseumis saaks endisaegsete säravate auhindade kõrval näha ka tänapäevaseid.

Näituse avamisel tutvustati ka Eesti Laskurliidu 75. juubeliks käibele lastud marki ning esimese päeva ümbrikku. Lembit Lõhmuse kujundatud margil ja ümbrikul on mõlemal aukohal loomulikult Argentina Karikas.

Ürituse ametliku osa järel oli kõigil külalistel võimalus spordimuuseumi õuel hernesupiga keha kinnitada ja kena kevadilma nautida ning loomulikult ka näitus põhjalikumalt üle vaadata.

Näitus ise on viimase aja üks säravamaid, s.t. väärismetalli ja kristalli särab vitriinivalguses vaatajale vastu hulgaliselt. Spetsiaalselt Tšehhimaalt näituse tarbeks Eestisse toodud Argentina Karikale lisaks on külastajail võimalus väljapanekul uudistada eestlaste võidetud esinduslikke auhindu maailma-meistrivõistlustelt ning maavõistlustelt, Eesti Kaitseväge, kaitseliidu ja laskurliidu auhindu, hulgaliselt medaleid ja märke, sportrelvade näidiseid, eri aegadest pärit laskurite varustust ja palju muud huvitavat.

Paljudele vaatajatele on võib-olla üllatuseks asjaolu, et laskesport on läbi Eesti spordiajaloo üks edukamaid alasid, kui mitte kõige edukam. Just laskesportlased on Eestisse enim maailmameistritiitleid toonud. Üldse on läbi aegade maailmameistriks tulnud 17 Eesti laskurit, neist Elmar Kivistik (1905–1973) on 13-kordne maailmameister. Argentina Karika – meeskondliku vabapüssiharjutuse maailmameistrikarika võitsid eestlased 1937. ja 1939. aastal. Nii sellest kui Eesti laskespordi arengust tervikuna annab põhjaliku ülevaate näituse stendiosa.

Näitusel on kõigil võimalus ka oma kätt ja silma proovida. Selleks on üles pandud laskesimulaator.

Näitus "Iga pauk pihta!" jääb spordimuuseumis avatuks 23. juulini. Argentina Karika lahkub näituselt veidi varem, et jõuda 21. juuliks MM-võistlustele Zagrebisse.

VANJA JA VASJA LUGU

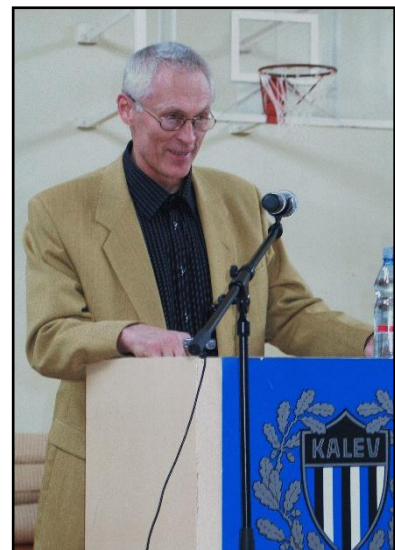
Eesti Spordiseltsi Kalev seekordne ajaloopäev toimus 28. aprillil teemal "Joann Lössov ja Jaroslav Dudkin Kalevi korvpallis". Peale Kalevi peasekretäri Rein-Vello Ojavere avasõnu andis päeva juhataja Aadu Kana põhiettekaneks "Vanja ja Vasja lugu" sõna Rein Järvale, kes rääkis põhjalikult lahti nende hüüdnimede taha peituvate meie korvpalli suurmeeste elu- ja sporditeed. Oma esimest treenerit Jaroslav Dutkinit meenutas Priit Tomson. Valdu Suurkask rääkis mõlemast mehest oma mälestusi mitmest eluetapist – „Õpetajad, treenerid, kolleegid“. Gunnar Dudkin meenutas oma isa kui esimest innustajat ja eeskuju.

Rein-Vello Ojaverre

Rein Järva

Priit Tomson

Valdu Suurkask

Heino Kruus

Gunnar Dudkin

Olümpiahõbe Heino Kruus sai nende meeste kohta öelda „Algul õpetajad, hiljem kolleegid“. TPI korvpalli hiilgeaegadest rääkis Aadu Kana ja „Kapast“ kui korvpalli „vanaisast“ Vello Volt.

Ettekanded kutsusid esile elava arutelu, mis jätkus sportlasklubis kaetud kohvilauas.

◀ *Aadu Kana ja Vello Volt*

KOOLITUSPÄEV ARHIIVINDUSEST

Ille Palm

Professor Aadu Must

3. mail oli spordimuuseumis külas Tartu Ülikooli arhiivinduse eriala professor Aadu Must, et seltsi liikmeid püüda koolitada arhivaalide kasutamises. Kõneleja avaldas küll kahtlust, kas ta oskab rääkida just spordiajaloolastele vajalikku, kuid andis palju kasulikke näpunäiteid nii Eestis kui ka Venemaal ja Rootsis asuvatest arhiividest üldse. Selgus, et arhiividest kasutatakse praktiliselt üldse ainult umbes 5%, ülejäänut pole keegi kunagi vaadanud. Paljud arhiivid on hävimisohus, kuna paber ei pea vastu ajale, seentele, kahjuritele ja hallitusele. Samuti saime teada, et arhiivides on alles toimikud teemal „Järelevalve eesti seltside üle“, mis võivad anda head materjali ka juhul, kui seltside enda toimikud on kadunud.

Tomski arhiivis küüditatute toimikutega põhjalikumalt töötanud Aadu Must teadis, et seal on materjali eestlaste sporditegevusest Siberis.

Küsimusele, kus võiks olla Eesti Laskurliidu arhiiv, ütles kõneleja, et arvatavasti asub see Podolskis, kuid selle kättesaamine on vähetõenäoline.

Rääkides isikuandmete otsimisest, ütles Aadu Must, et alates 1926. aasta perekonnaseaduse alusel koostatud perekonnalehed on lihtsaim viis andmete saamiseks ja samast ajast ei anna kirikuraamatud enam uut informatsiooni. Ta juhtis ka tähelepanu eestlaste perekonnanimed eestistamisele, mis mõnikord võib viia uurimise raskustele või koguni seiskumisele. Palju kasu võib olla perekonnanimed andmebaasist aadressil www.history.ee/ono.

Veelkord tagasi tulles teiste arhiivide juurde, rääkis ta, et Kirovi oblastis on küüditatute arhiivid hävitatud, kuid Tomskis väga põhjalikud ja hästi hoitud, vähemalt aktiivsete eestlaste kohta.

Kuulajad leidsid, et ettekandest oli palju kasu.

ESITLETI SPORDI AASTARAAMATUT

8. mail jõudis spordisõbra lugemislauale “Eesti spordi aastaraamat 2005”. Esitlusel Eesti Kultuuriministeeriumis rõhutas kultuuriminister Raivo Palmaru väljaande olulist kohta Eesti spordi kajastamisel trükisõnas ja väljendas usku, et see statistiline kogumik peab vastu aja katsumustele ja saab ilmuma edaspidigi.

Aastaraamatu pani kokku ja toimetas Juhan Maidlo nagu juba palju aastaid varemgi. Võime selle vajaliku trükise ilmumist mõneti ka ajalooseltsi teeneks lugeda, sest peakoostaja kõrval on ligi neljandik kuuekümnest kaasautorist ESAS-i liikmed. Raamatu väljaandjaks on Kultuuriministeerium Eesti Kultuurkapitali toel.

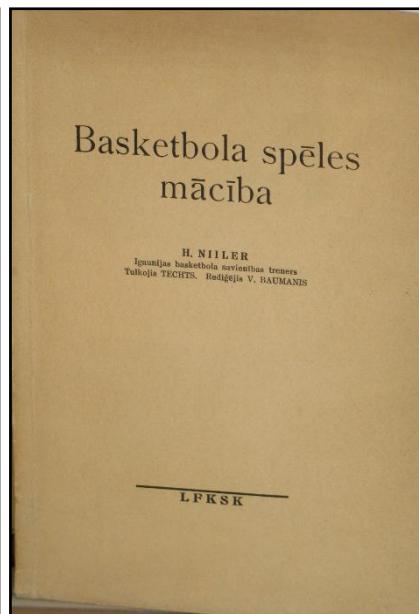
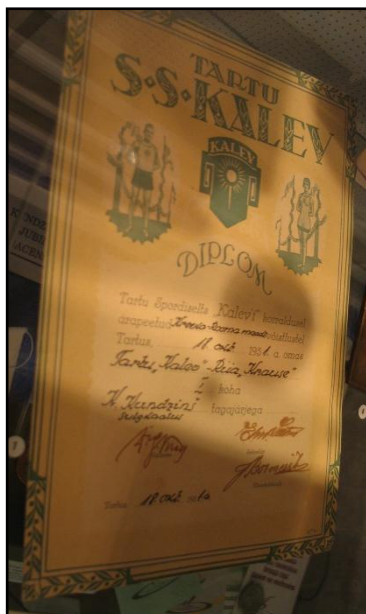
Kultuuriministri Raivo Palmaru (keskel) valvsa pilgu all valavad esitlusel osalejatele veini välja spordiosakonna juhataja Tõnu Seil ja aastaraamatu koostaja Juhan Maidlo

KÜLAS LÄTI KOLLEEGIDEL

10.–11. mail oli Läti Olümpiamuuseumi kutsel Riias väike grupp Eesti spordiajaloolasi, spordimuuseumi töötajaid arutamaks spordiajaloo ühiseid kokkupuutepunkte ja edasise koostöö võimalusi. ESAS-i liikmetest võtsid osa Mati Tolmoff, Daimar Lell, Rait Männik ja Enn Mainla ning muuseumist veel Kalle Voolaid. Külastati ka Läti Olümpiakomiteed ja Läti Spordimuuseumi. Võimalus oli ka kaasa elada paarile jäähoki MM-võistluste mängule ja vaadata linnapargis avatud võistluste maskoti kobras RIX'i muuseumi.

Rait Männik uudistamas väljapanekuid RIX'i muuseumis ja väljapääsu ees jagamas muljeid Läti televisioonile

RIXiga on saanud sõbraks Daimar Lell; Läti Spordimuuseumi vitriinist võis leida otseseid viiteid seostele naabritega: Tartu “Kalevi” ja Riia “Krause” kohtumise diplom ja Herbert Nileri korvpalliõpiku lätikeelne eksemplar

Stockholmi OMdel pronksi võitnud laskuri Harry Blau 100. sünniaastapäeva tähistav näitus Läti Spordimuuseumis. Läti Olümpiamuuseumi direktor Aija Erta tutvustamas väljapanekut Läti olümpiaajaloost Läti Olümpiakomitees

MAIKUUL SPORTLASKLUBIS

Tallinna osakonna tavapärase kokkusaamine kuu kolmandal neljapäeval oli enne suvevaheaega 18. mail. Õhtul algas pidulikuma momendiga – õnnitleti hiljutise 70. juubeli puhul jäähoki spetsialisti Jaan Ahi't.

Väljakuulutatud põnevaks külaliseks oli seekord osakonna esimees Rein Järva ise, kes rääkis oma suurest hobist – spordiajaloo uurimisest ja talletamisest.

Ka näitas ta seltsikaaslastele oma töö vilja – korralikult albumitesse kogutud materjale. Paar õhtutundi kadus huvitavas vestlusringis märkamatuks.

MUUSEUMIÖÖ

20. mail olid paljudes Euroopa riikides muuseumid öösel avatud, mitmel pool koguni 21. mai varaste hommikutundideni välja. Muuseumiööga tähistatakse nii juba mõnda aega rahvusvahelist muuseumipäeva 18. mail. Spordimuuseumi julgustas üle-euroopalise ettevõtmisega kaasa minema eelmise aasta hansapäevade kogemus, kui öötunnid tõid muuseumisse hulgaliselt huvilisi nii kodu- kui välismaalt.

Eesti Spordimuuseum pakus 20. mai õhtul kõigile võimalust külastada muuseumi ülisoodsalt - kogu maja pilet maksis siis kõigest 10 krooni. Avatud olid nii püsiekspositsioon kui ajutised näitused – SELL-i mängudele pühendatud "Sportivad tudengid" ning laskespordinäitus "Iga pauk pihta!". Parajasti toimunud SELL-i mängude kaelakaardi omanikke lasti muuseumi päris tasuta.

VEERANDSADA RATTARALLIT VITRIINIS

Daimar Lell

Spordimuuseumis sai 25. maist kuu aja jooksul heita pilgu Tartu Rattaralli eilsesse ja tänasesse päeva. XXV Tartu Rattaralli puhuks valmis koostöös klubiga Tartu Maraton näitus "Rattaralli veerandsada". Põnevate fotodega stendiosa täienes rikkalik valik rattaralli märke, numbreid, särke, vimpleid, trükiseid, auhindu, suveniire jne., Aavo Pikkuusi, Erika Salumäe (I Tartu Rattaralli võitja naiste arvestuses), Lauri Ausi ning teiste ratturite jalgrattaid, varustust ja auhindu. Külastajaile pakkus suurt huvi ka Eesti Pimedate Ühingu liikmete valmistatud, mitmeid rattarallisid läbinud tandem-jalgratas. Mida kõike on leidunud rattaralli auhinnalaua – seegi sai näitusel selgeks.

Spordimuuseumis toimus ka rattaralli 25. juubelile pühendatud vastuvõtt 27. mai õhtul. Juubelivastuvõtt algas meenutushetkedega näitusel, kus rattaralli endistel ja praegustel korraldajatel, teenekatel sõitjatel ning teistel oli üksteisele nii mõndagi põnevat pajatada. Seejärel tänas klubi Tartu Maraton direktor Indrek Kelk läbi aastate rattaralli heaks panustanud. Teiste seas pälvisid tänumeene esimese rattaralli peakorraldaja Rein Kamarik, üks rattaürituse mõtte algatajaid Rein Kirsipuu, kauaaegne Tartu spordiürituste hing Madis Lepajõe, rattarallide pikaajaline infojuht ja kõigi Eesti suuremate rattaürituste teadustaja Madis Kivilo, pikka aega sekretäriametit pidanud Agnes Sirkel, rattaralli algusaegade propagandapealik Lembitu Kuuse jt.

Õhtu spordimuuseumis lõppes ühises vestlusringis, kus meenutati tehtut ning kavandati plaane tulevikuks.

ARGENTIINA KARIKAS SAI TÄIENDUST

Eesti Spordimuuseumis näitusel Argentiina Karikat tähelepanelikult uurinud vaatajad esitasid muuseumitöötajatele sageli küsimuse, miks auhinna allserva kinnitatud plaatidel on kirjas selle võitjatena USSR ja USA, aga Eestit ja teisi võitjaid pole. Muuseum võttiski nõuks seda viga parandada ja Euroopa Laskespordikonföderatsiooni viitsepresidendi Mati Margi vahendusel saadi rahvusvahelisest laskurliidust selleks ka nõusolek või õigemini koguni heakskiit.

9. juunil toimus spordimuuseumis Eesti Laskurliidu juhatuse koosolek, mis kulmineerus kõigi Argentina Karikat võitnud riikide nimedega ja vastavate aastaarvudega plaatide kinnitamisega karikale. Hõbedast nimeplaatide kinnitamise piduliku tseremoonia juhatasid sõnavõttudega sisse spordimuuseumi direktor Mati Tolmoff ja laskurliidu president Tarmo Kõuts. Plaadi, kus kirjas ka Eesti, mille järel aastaarvud 1937 ja 1939, esimese hõbekruvi kinnitas karika külge viitseadmiral Tarmo Kõuts, seejärel said seda tööd teha teised laskurliidu juhatuse liikmed. Nii kinnitati karikale neljale küljele plaadid, kus kahel viimasel jätkub võitjatele veel ruumi selleks sajandiks.

Eesti Laskurliidu president viitseadmiral Tarmo Kõuts kinnitamas plaati Argentiina Karikale.

JAAN TALTSI OLÜMPIAMEDAL MUUSEUMIS

Daimar Lell

Spordimuuseumi püsiekspositsioon täienes tähelepanuväärse eksponaadi võrra. Alates 14. juunist on kõigil võimalus uudistada tõstja Jaan Taltsi hõbemedalit 1968. aasta Mexico olümpiamängudelt.

Medal jõudis muuseumisse ajutisele hoiule maikuu lõpupäevil koos mitmete teiste Jaan Taltsi medalite, auhindade ja esemetega.

Muuseumi püsinäitusel on nüüd, koos viimati lisandunud Taltsi medaliga, ühtekokku eksponeeritud 40 Eesti sportlaste võidetud olümpiamedalit.

Jaan Talts on Eesti läbi aegade üks edukamaid sportlasi. 1968. aasta olümpiamängudel võitis ta tõstmise poolraskekaalus hõbemedali, 1972. aastal tuli Talts aga raskekaalus olümpiavõitjaks. Lisaks on ta 3-kordne maailma- ja 4-kordne Euroopa meister. Ainsa Eesti sportlasena on Jaan Talts valitud NSV Liidu parimaks sportlaseks (1967). Aastatel 1967–1972 püstitas ta ühtekokku 43 maailmarekordit.

SELTSSIPÄEV 7. JUUNIL

Ille Palm

Eesti Spordimuuseumis suvevaheajaeelse viimasel seltsipäeva avas Enn Mainla, kes tegi teatavaks 31. märtsil lõppenud XXIX spordiajaloolise teatmematerjali kogumise võistluse tulemused (vt. lk. 23-24). Laekus 65 autorilt 72 tööd, kokku 2652 lehte, 246 fotot, lisaks diplomite koopiaid, ajaleheväljalõikeid, buklette jmt. Žürii (peavarahoidja Kaie Voolaid, teadur Anu Sillastu ja juhtivteadur Enn Mainla) tutvus kõigi laekunud materjalidega ja langetas 30. mail otsuse, et auhinda mitmetes kategooriates on väärt ligi neljandik laekunud töödest. kohal olnud laureaadid said Eesti Spordimuuseumi arendusdirektori Daimar Lelle käest autasud. Samas oli vaadata väike näitus auhinnatud töödest.

Matti Jõgi näituse posteris, millel tema ise 30 aastat tagasi

Seejärel tekkis pisike paus, kokkulepitud esineja ei olnud veel kohal. Seltsipäeva teises osas pidi rahva ette astuma 70-kordne Eesti laskemeister Rein Horn, kuid kahjuks tulemata ta jäigi. Õnneks oli Horni tulnud kuulama mitte vähem nimekas laskur, kolmekordne maailmameister Matti Jõgi, kes nüüd oma kolleegi lahkesti asendas ja tema asemel rääkis oma sporditeest ja juhtumitest spordis. Kuigi Matti Jõgi pidi seda tegema ilma pikema ettevalmistuseta, oli maailmameistri etteaste ladus, huvitav ja juttu jagus ligi kaheks tunniks. Kõneleja vastas ka rohkele küsimustele ja avaldas valmisolekut oma spordielust veelgi jutustada.

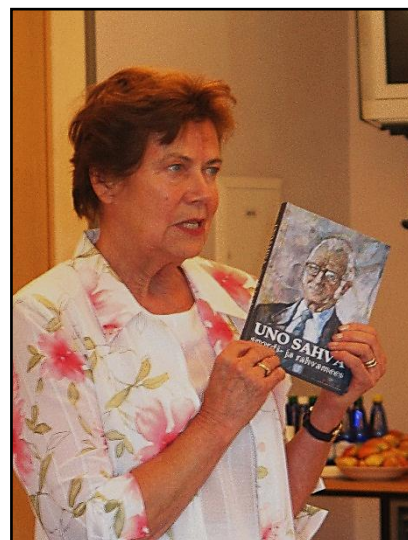
LAIUSE TURNIPIDU

17. juunil tähistati Laisel I turnipeo 130. aastapäeva. 1876. aastal korraldas Laiuse kihelkonnakooli õpetaja Jüri Soo esimese rahvakoolide võimlemispeo Eestis ja seda sündmust on hakatud pidama ka Eesti võimlemise sünnipäevana. Esimese turnipeo toimumiskohale Mõra mõisa väljal Jõgeva-Mustvee maantee ääres istutati seal juba sirguva tamme ja kase (istutatud vastavalt 120. ja 125. aastapäeval) kõrvale 130. aastapäeval kastan.

Laiuse koolimajas toimus meenutuste tund, kus ettekannetega esinesid ESASi liikmed Helmut Valgmaa (“Mälestusväärne Laiuse pidu”) ja Linda Martis (“Naisvõimlemine 20. sajandil ja sajandivahetusel Eestis”). Oli avatud spordimuuseumi näitus Ernst Idlast.

Helmut Valgmaa (pildil vasakul) Laiuse koolis

Linda Martis

Loomulikult toimus ka seekord turnipidu, kus kavas oli turnimine teibaga (teivashüppe) ja kätelkõnnivõistlused ning kõige lõpus toredad võimlemis-esinemised, kus kohalike Jõgevamaa võimlejate kõrval olid etteasted Tartu, Tallinna, Viljandi ja Võru rühmadelt.

KEPIMEESTE KOKKUTULEK

Loomulikult on tegu siiski ainult teivashüppajate kokkusaamisega, mis leidis aset 25. juunil Jõerde talus Vana-Otepää külje all. Meinhard Kirm oli koos taluperemehe Tõnis Lepikuga võtnud nõuks kokku kutsuda pensioniikka jõudnud endised teibamehed. Veerandsajast teivashüppega omal ajal mõnevõrra rohkem tegelenud mehest vastasid kutsele peaaegu pooled. Kohal olid vanemast põlvkonnast Heino Appart, keda küll rohkem tuntakse kõrgushüppajana, kuid ka teivashüppes on ta Eesti meistrivõistlustel hõbemedalini jõudnud. Martin Kutmani kohta ei saa kuidagi endine teivashüppaja öelda – tuli ta ju alles paar aastat tagasi veteranide maailmameistriks. Kohal olid ka kahekordne Eesti meister Jaan Timmusk, Eesti rekordi viie meetrini kergitanud Ülo Iter jt.

Päev algas improviseeritud teivashüppepaigal üksteiselt tõsise mõõduvõtmisega paigalt teivashüppes, õigemini küll siiski paari sammu hooga, mida lubas auku asetatud 4,38 m pikkune teivas. Sellisel kombel suutis Heiti Annus ületada 1.80 m kõrguse lati. Kohtunikutegevusega haaratud Meinhard Kirmi „laeks“ jäi 1.70, 1.50 ületas Jüri Karu. „Kuulijännis“ olid teistest üle Raivo Ruukel, Heiti Annus, Mati Kõrge ja Meinhard Kirm.

Sportlikule programmile järgnes mõnus saun ja pärast lõkke ümber jätkus juttu kauemaks.

Kepimehed hüppepaigal (vasakult): Raivo Ruukel, Heino Apart, Ülo Iter, Meinhard Kirm (ees), Mati Kõrge, Heiti Annus, Martin Kutman, Tõnis Lepiku, Jüri Karu ja Jaan Timmusk

ESASi JUHATUS PIDAS ARU

Ille Palm

Koosoleku esimeses osas 21. juunil spordimuuseumis, millest võtsid osa ka ESMi töötajad Aune Anton, Kaie Voolaid, Kalle Voolaid, Daimar Lell, Helve Parmas, tutvustas Juhan Maidlo kavandatavat raamatut „KALEV läbi sajandi. Liidrid.“ Arutelu eesmärk oli leida autorid raamatusse väljapakutud KALEVi tegevust suunanud ja juhtinud isikute lugude kirjutamiseks. Nimekirjas olevast 43 inimesest on kirjutiste autorid olemas ligi kolmekümnel. Selgus, et mitmete isikute kohta puuduvad andmed ja allikad, samuti pole esitatud nimekiri lõplik. Kavatsus on raamatu materjal kokku saada 1. detsembriks, et raamat saaks ilmuda 2007. aastal, hiljemalt 24. maiks. Juhan Maidlo soovib, et raamat saaks elav ja hästi loetav, rohkete piltidega.

Koosoleku teises osas arutas ESASi juhatus seltsi jooksvaid küsimusi:

1. Enn Mainla andis ülevaate ISHPESi aastaseminari Tartus 2008. aastal korraldamise taotluse olukorrast. Seminari asukoht otsustatakse sel aastal toimuval seminaril Sloveenias. Juhatus leidis, et koos Tartu Ülikooli Kehakultuuriteaduskonna ja Eesti Spordimuuseumiga saab ESASi seminari läbiviimisega toime ja volitas Enn Mainlat ja Kalle Voolaidi taotlusega edasi tegelema. Peeti vajalikuks koostada materjal Tartu, TÜ KKT, ESMi, ESASi tutvustamiseks Sloveenias. Taotlust on toetanud Eesti Kultuuriministeerium ja Eesti Olümpiakomitee.

2. Arutati ESASi suvekooliga seonduvat. Otsustati kahepäevase kooli osavõtumaksuks kehtestada 50 (25+25) krooni. Lektoritena kronoloogiast on lubanud esineda Rein Järva ja Tiit Lääne, loodetavasti saabub kohale Soome Spordiajaloo Seltsi president Leena Laine ja räägib oma seltsi tegevusest.

3. Otsustati, et juulis seltsipäeva ei toimu. Septembrikuu seltsipäeva külaliseks otsustati kutsuda maadlusveteran Meinhard Niglas, kellega lepib kokku Paul Kuldkapp.

4. ESASi konverentsi teemaks on sel aastal rahvaste spartakiaadid, millest võiks olla üks üldine ettekanne ja lisaks igast spartakiaadist veel eraldi nii ülevaatlikus kui meenutuslikus korras. Juhan Maidlo hooleks jäi uurida, kes võiks teha ettekanded.

5. Seltsi Toimetiste kuues number on jäänud venima, kuna võimlemise numbri materjal pole autoritelt täielikult veel laekunud.

Enn Mainla rääkis kavatsusest anda Toimetiste seitsmendas numbris välja valik esimesena (1958) teaduste kandidaadi kraadini jõudnud Aksel Tiigi spordiajaloolise teemaga uurimustest, et selliselt ära märkida Eesti Spordimuuseumi asutaja ja ESASi esimese auliikme 85. aastaringi täitumine sellel aastal.

Otsustati nii üks kui teine Toimetiste number püüda konverentsiks ilmutada.

IN MEMORIAM

JOHANNES NITTIM

4.01.1918 – 21.05.2006

*Johannes Nittim Kalevi Ausa Mängu
Auhinnaga "Suur Mõõk" oma kodus
selle aasta 24. jaanuaril*

Igavikuteele on lahkunud läbi aegade üks auväärsmaid sporditegelasi, Kalevi kauaaegne juht Johannes Nittim.

Johannes Nittimi sinasõprus spordiga algas koolipõlves ja kestis terve pika elutee. Ta oli osaline juba I Eesti Mängudel 1934. aastal. Kahjuks jäid tal nägemata suurejoonelised Kalevi III mängud, kuid Kalevi I ja II mängudel oli ta veel ise aktiivselt tegev.

Johannes Nittim tihedamad sidemed Kaleviga algasid 1949. aastal, kui ta oli Tenniseklubi eesotsas. 1954. aastal valiti ta Kalevi aseesimeheks ja 1957. aastast oli ta Eesti suurima spordiühingu eesotsas tervelt kakskümmend aastat, olles asjatundlik ja erakordse töövõimega spordijuht. Erilist tähelepanu pööras ta eelkõige

spordiühingu organisatsioonide ja spordikoolide võrgu arendamisele ja korraldamisele.

1977. aastast juhatas ta kümme aastat ametiühingute nõukogu kehakultuuri- ja spordiosakonda. Edasi oli ta Kalevi peaspetsialistina osaline Kalevi reformimisel uutele rajajoontele. Kalevi vanematekogu asutamine 1988. aastal, veteranide ühenduse loomine 1992. aastal ja juhtimine, Kalevi ajaloopäevade korraldamine – kõik see oli Johannes Nittimi südameasjaks kuni jõudu jagus.

Johannes Nittim oli teeneline sporditegelane (1969), Kalevi auliige (1964), Eesti Spordiajaloo Seltsi auliige (1999) ja Punase risti V klassi teenetemärgi (1998) kavaler.

29. mail süngitati Johannes Nittim Metsakalmistu mulda. Teenekat meest jääb mälestama paljude teiste spordisõprade hulgas ka Eesti Spordiajaloo Seltsi pere.

EESTI SPORDIMUUSEUMI XXIX SPORDIAJALOOOLISE TEATMEMATERJALI KOGUMISE VÕISTLUSE AUHINNAVÕITJAD:

I AUHIND

AARAND ROOS. Reino Sepa elutöö. Tallinn 2006. 38 l.

II AUHIND

JAAN SEPP. Elu ja sport Eesti Vabariigi sõjaväes 1937–1940. 2005. 96 lk.

III AUHIND

HELDOR KÄÄRATS. Vana foto mõistatus. Paikuse 2006. 23 l.

ERIAUHINNAD:

PARIM VÕISTLUSÜLEVAADE

NORA KUTTI. Meenutades ja (vanu) ajalehti sirvides. XVIII (XIII) Kergejõustik. Tartu 2006. 90 l., 16 fotot, 17 bukletti, 4 diplomi koopiat, 1 kiri, 5 kutset, 1 tänukirja plank, 1 võistleja number, 1 postkaart.

PARIM KROONIKA

AURI LAASPERE, HEINO JERET. ESVL kroonika 2005. Tallinn 2006. 277 l. 1 buklett, 1 tänukirja plank, 1 diplomi plank, 1 kutse plank, 7 fotot, dokumentide ja ajalehelõigete koopiad.

PARIM SPORDIALA TEATMEMATERJALI KOGU

HILJA GURŽINSKI. Jalgrattasport 2005. I ja II. 248 l. ja 228 l., ajalehe väljalõiked, protokollid.

PARIM AUTOBIOGRAAFILINE TÖÖ

PAUL KULDKEPP. Minu spordivõistluste ja sportlike saavutuste kronoloogia erinevatel eluetappidel. Tartu 2006. 48 l. Fotokoopiad. Flopiketas.

PARIM MÄLESTUSTE KOGU

JUHAN MANDRE. Memuaarid. Tallinn 2004. 39 l.

PARIM ÜLIÕPILASTÖÖ

LIIS KAUGE. Sporditegevus Nõmme linnas 1930-ndatel. Tartu 2005. 18 l.

ERGUTUSAUHINNAD:

KAISA HERDE. Intervjuu spordiveteranidega – Aino Paal, Hilda Vaiksaar ja Arnold Vaiksaar. Tallinn 2003. 31 l.

NORA KUTTI. Tartu Spordiveteranide Koondis 2005. Tartu 2006. 124 l., 1 buklett.

HELDOR KÄÄRATS. Võidelda ja mitte alla anda. Paikuse 2006. 18 l., ajaleht "Koduloolane" nr.12 (veebr. 2006).

OTTO LAHI. Mälestusi Eesti NSV spordiühingu "Lokomotiiv" tegevusest. 4 l.; Varia. 12 l. ja tõlge Larry Evansi artiklist Paul Kerese tragöödia. 5 l.

ANTS MÄNNISTE. Memuaarid. Tallinn 2004. 9 l.

VAMBOLA REMMEL. Pärnu Spordiveteranide Koondise MMV kroonika. 8. raamat. 2006. 153 l., 48 fotot, 1 diplom. koopiad

AARAND ROOS. Jalgupidi staadionil, ninaga statistikas. Tallinn 2006. 59 lk. 14 fotot.

JAAN SEPP. Baltlaste väljaandmine. 70 lk.

ÕILME TRISBERG. Maadlusveteranide kokkutulekud. 3 kausta. 66 l., 54 fotot; 51 l., 31 fotot ja 62 l., 46 fotot ja Kristjan Palusalu. 26 l., 29 fotot, 1 kutse, ajalehelõiked.

ELENA KUZNETSOVA. Kergejõustiklase Taimi Kõnni spordibiograafia. Tartu 2005. 22 l.

ALAR KÄOSAAR. Ott Kiivikas – tervisefitnessi ja treeningharrastuse edendaja Eestis. Tartu 2005. 12 l.

RAHAJUTTU

Liikmemaksu (töötajatel 50 ja pensionäridel 25 krooni aastas) on võimalik tasuda või saata seltsi juhatusele Spordimuuseumi (Rüütli 15, Tartu 51007) kas seltsi esimehele Enn Mainla (tel. 7300754, 56497632, fax 7300763, E-mail: esas@spordimuuseum.ee) või laekur-varahoidjale Rait Männikule (tel. 7300771, 5119269, E-mail rait@spordimuuseum.ee), Tallinna osakonna liikmetel oma osakonna laekurile. Loomulikult on võimalik (ja lausa soovitatav) liikmemaks ka kanda üle Eesti Spordiajaloo Seltsi arveldusarvele nr. 10152001602002 Eesti Ühis pangas (kood 401). Ootame tegusid, eriti võlglastelt!

□ □ □ □ □ □ □

**Eesti Spordiajaloo Selts tänab Eesti Kultuurkapitali
seltsi tegevuse toetamise eest!**

□ □ □ □ □

**Kasutatud ESM kodulehel ilmunud materjale
Fotod: Enn Mainla, Rait Männik ja Kalle Voolaid**

□ □ □

**Eesti Spordiajaloo Seltsi Teataja nr 38
koostas ja toimetas Enn Mainla**